

Ὁκτώηχος

Ἦχος γ'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

Τριώδιον

Κυριακὴ Γ' τῶν Νηστειῶν τῆς
Σταυροπροσκυνήσεως

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
προσώπου σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε
σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας
αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς
φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύρκε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς
γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ

σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν
τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς
γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Σχολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγώ
εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν
αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. γ'. Καὶ ποιῆμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον
αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος γ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ἀναστάσιμα.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Ἀθετήσαντα Χριστέ, τὴν ἐντολὴν σου,
τὸν προπάτορα Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου
ἐξώρισας, τὸν δὲ Ληστήν Οἰκτίρμον,
ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ
εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτήρ,
ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἀμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῇ τοῦ θανάτου,
κατεδίκασας ἀρχῇ, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος, ἐν
δὲ τῷ σώματί σου, ἀναμαρτήτως Δέσποτα
παθῶν, τοὺς θνητοὺς ἐζώσας κράζοντας·
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,
συνεξανέστησας, ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν,
τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, τοῦ δὲ θανάτου
πᾶσαν, τὴν δυναστείαν ὤλεσας Σωτήρ· διὰ
τοῦτο πίστει σοι κράζομεν· Μνήσθητι καὶ
ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς διήλθε,
σαρκωθεὶς ὁ Πλαστοργός, ἐσφραγισμένην
φυλάξας σε. Χαῖρε νεφέλη κούφη, τὸν θεῖον
ὄμβρον φέρουσα Χριστόν. Χαῖρε κλῖμαξ
καὶ θρόνε οὐράνιε. Χαῖρε ὄρος σεπτόν, πῖον
ἀλατόμητον.

Κανὼν τοῦ Σταυροῦ.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ὡιδὴ ζ'. Ἦχος α'.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἀνέστης τὸν θάνατον θραύσας Χριστέ,
ὥσπερ μέγας Βασιλεύς, ἐκ τῶν τοῦ Ἰδου
ταμείων, ἀνακαλέσας ἡμᾶς, εἰς ἀπόλαυσιν
Βασιλείας οὐρανῶν, εἰς γῆν ἀθανασίας.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Κροτοῦντες ἐν ἄσμασι θείοις πιστοί,
ἀλαλάξωμεν Θεῷ τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου
κατασπαζόμενοι· ἀγιότητος ἀναβλύζει γὰρ
πηγὴν, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ.

Δόξα.

Μονάδα τρισὶ χαρακτῆρσιν ὑμνῶ, καὶ
Τριάδα ἐν μιᾷ, φύσει προσκυνουμένην, Θεὸν
τὰ τρία ὁμοῦ, φῶς τρισήλιον τὸν Πατέρα καὶ
Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θαυμάτων τὸ μέγιστον θαῦμα
ἐν σοὶ ὥφθη ἄσπιλε Ἀμνάς· τὸν γὰρ
αἵροντα Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, Ἀμνὸν
ἀπεκύησας, ὃν δυσώπει ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν
σὲ ὑμνούντων.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλουῖα.

Ὕμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιášθω
τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι
αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ
τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν
ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ
παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἄλλ' ὥς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν,
Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν
δοξάζομεν. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Ὁ Ἀπόστολος

Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 27.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ
Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα.

4:14-16, 5:1-6

Ἀδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν
διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν
Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας.
Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον
συμπαθεῖν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν,
πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ'
ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα
οὖν μετὰ παρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος,
ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς
εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐξ
ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων
καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ
δωρὰ τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν·
μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ
πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται
ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς
περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ
προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ
τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος

ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών.
Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε
γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας
πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει·
σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 73.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου,
ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς
γῆς.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῆς ΤΡΙΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

η' 34 – θ' 1

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου
ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ
ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω
μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ
τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ
εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. τί γὰρ
ὠφελήσει ἄνθρωπον ἂν κερδήσῃ τὸν
κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;
ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνηθῇ με
καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ
τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνηθήσεται αὐτόν
ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ

μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες ὧδε
τῶν ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται
θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ
κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων
τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε
λογικέ, παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς
ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ
αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ
σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν
σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν
ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη,
πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 4.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἀντὶ τό· Εἶδομεν τὸ φῶς.

Ἦχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου

καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ
Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ
Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν, οὗ καὶ
τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἶναι Σαββατοκύριακο τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.